

Lønningslovenes Bestemmelser i Personalets Disfavour. Lønningslovene er allerede nu forældede. Det Omfang, hvori Livsforholdene er steget i Pris, medfører, at Lønningerne faktisk er langt mindre, end de var i 1908, da de blev fastsat. Man maatte derfor vente, at man i det mindste overholdt disse Lønningslove; men det er langt fra Tilfældet. Indenfor Statsbanernes Ledelse er Forholdet det, at man for at spare lader en stor Mængde Fyrbødere til Stadighed udføre Lokomotivførerarbejde. Det gør de jo for en mindre Løn. Da det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) for 4—5 Aar siden var Trafikminister, kom der en Klage fra Lokomotivpersonalet over disse Forhold. Han greb straks ind og forfremmede en hel Mængde Fyrbødere til Lokomotivførere. Men efter den Tid har man fortsat som før. Der er for Tiden 240 Fyrbødere, der til Stadighed kører som Lokomotivførere paa den ringere Løn, men med fuldt Ansvar, hvis der skulde passere noget. Jeg skal saaledes anføre, at ved Bramminge-Ulykken blev den ene af Maskinerne ført af en Fyrbøder. Man fortæller, at det er Danmarks vigtigste Tog, men man lader dog en Fyrbøder køre den ene Maskine. Det gør vel ikke Sikkerheden mindre, Fyrbøderne er fuldt uddannede, men jeg finder det dog ganske uforvarsligt, at man paa den Maade omgaar Lønningslovens Bestemmelser og lader et Arbejde, for hvilket der er fastsat en højere Løn, udføre af Fyrbødere.

For at faa Sparesystemet udnyttet til det yderste og tillige — det maa man jo gaa ud fra — faa Tantiemen saa højt op som muligt nøjes Ledelsen ikke med at se med sine egne Øjne, men udsender Landet over Spareassistenter, hvis Opgave det er at finde, om der ikke paa de forskellige Steder kan spares noget. Og det finder man næsten alle Steder. Det gaar ud over Personalet, idet man finder, at et Sted kan der undværes en Mand, et andet Sted kan Arbejdstiden gøres længere. Disse Assistenter faar ganske vist ikke Tantieme, men de faar et Gratiale. Jeg skal saaledes oplyse, at der var en Spareassistent i Fredericia, der havde indført forskellige Besparelser. Et Par Dage før Bramminge-Katastrofen fik han udbetalt 1,000 Kr. som Gratiale, fordi han „paa fortrinlig Maade havde forstaaet at indføre Besparelser ved Statsbanerne“. En af de Besparelser, som han havde indført, bestod i, at han havde opdaget, at hvis man lod de store gennemgaaende Vogne,

Boggievognene, køre i de blandede Persontog, kunde man spare en Mand ved Bremsen. Han fik derfor gennemført, at man lod de store Boggievogne indrangere i de blandede Tog, uden at der var Brug for dem der. Men saa blev der for faa store Vogne i Eksprestogene. Naar Ulykken blev saa stor ved Bramminge, skyldes det netop denne Form for Sparesystemet, idet man, da man brugte Boggievognene i Godstogene, havde maattet indsætte to smaa, toakslede Vogne i Eksprestoget mellem Fredericia og Esbjerg. Bagefter kommer man ganske vist og forklarer, at man mangler Materiel, at man ikke har Vogne nok. Det kan godt være, at man ikke har Vogne nok til alle Eksprestogene; men man vilde dog have betydeligt flere Vogne til Raadighed, hvis man ikke af Sparsommelighedshensyn lod de store Vogne køre i Godstogene for derved at spare en Mand ved Bremsen.

Den Mand, der havde opdaget denne Besparelse, fik, som sagt, udbetalt 1,000 Kr. i Gratiale. Denne Mand var ogsaa virksom for at lægge Arbejdstiden for det kørende Personale saaledes, at den blev ganske urimelig ved visse Lejligheder. Kort før Assistenten fik sit Gratiale, skete der paa Fredericia Station det Uheld, at en Togfører kørte ind paa Stationen, skønt der var hejst Stoppesignal. Der skete ganske vist ikke noget Tab af Menneskeliv, men nogle Personvogne, der henstod løse paa Sporene, blev ramponeret. Jeg ved ikke, hvor stor den materielle Skade var, men det er opgivet mig, at den var 80,000 Kr., og disse 80,000 Kr. kommer Lokomotivføreren til at betale eller rettere, han kommer til at skylde Statsbanerne dem. Da man spurgte ham om Aarsagen til, at han havde kørt ind uden at se Stoppesignalet, erklærede han: Jeg var saa opslidt, jeg var saa medtaget af Tjenesten, jeg havde i de sidste 24 Timer været i Virksomhed 19½ Time, hvor der krævedes Agtpaagivenhed hele Tiden fra min Side, og det var nu kommet dertil, at jeg overhovedet ikke var i Stand til at observere noget som helst. Og Statsbanerne erkendte selv, at hans Tjeneste havde været for lang; i Stedet for at suspendere ham lod man ham fortsætte som Lokomotivfører. Jeg antager, at han en af de nærmeste Dage vil faa sin Dom, der lyder paa, at han skal betale 80,000 Kr. til Statsbanerne, hvis Skaden skønnes at være saa stor; i alt Fald vil han blive dømt til at betale det og det Beløb. Men samtidig betaler man 1,000 Kr. til den Assistent, der har